

ת"פ 21604/11/17 - אנסאגבאריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 21604-11-17 מדינת ישראל נ' נגאר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 440016/2017

בפני	סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מבקש	אנסאגבאריה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוס, שהנו רכב מסוג סקודה אוקטביה מ.ר 8800652.

טיעוני הצדדים:

1. המבקש עתר להשבת הרכב לידיו וטען כי יסכים להתחייב לא לעשות ברכב דיספוזיציה.

לדבריו, ברכב לא נעברה כל עבירה ואין חשד שקשור לרכב הגם שהוזכר בכתב האישום. הרכב נתפס ע"י המשטרה בזירה שונה ונטען כי המבקש דיבר עם מבצעי העבירה, אך לא המבקש ולא הרכב לא היו מעורבים בהעמסת כבשים. המבקש נתפס באום אל פחם. הרכב השני נתפס לאחר מרדף ואין בתיק החקירה ראיה לכך שלרכב דנן היתה תרומה לביצוע העבירה. נטען (ללא הפניה לראיות) כי הראיות המסבכות את המבקש הן נסיבתיות, בעלות מספר פרשנויות ואין מסקנה חד משמעית.

נטען כי אף אם קיימת עילה לתפוס בחפץ, חובה לבדוק אם ניתן להורות על שחרורו בתנאים שפגיעתם בזכות הקניין פחותה. בעניין זה עתר המבקש לשחרור הרכב כיון שמשמש את המבקש ואשתו, המצויה במעקב רפואי עקב הריון מתקדם, גרה בשכונה ללא תחבורה ציבורית באום אל פחם, כשהמבקש גר אצל אחותו בשכונה רחוקה במעצר בית, היה במעצר 3 חודשים, מצבם הכלכלי בכי רע ובשל המעצר ומעצר הבית המלא יש להם בעיה להפקיד כסף.

המבקש ציין כי הרכב מסוג סקודה אוקטביה, שנת 2013, שווה 60,000 ₪.

2. המשיבה טענה כי הוגש בפרשה כתב אישום חמור על גניבת בקר, כבשים, תוך תכנון מוקדם וקשירת קשר בין הנאשמים, שהמבקש אחד מהם, כשכל העת היה קשר טלפוני בין הנאשמים האחראים לגניבה מהדיר ומכניסים את הכבשים לרכב אחד, לבין המבקש שעותר להשבת הסקודה ממנה דיבר עם מבצעי הגניבה אודות הגניבה. המשיבה הפנתה לעובדות 5 ו-9 לכתב האישום המשקף שיח על מספר הכבשים.

נטען כי הרכב נשוא הבקשה עזר ושימש לביצוע העבירה, היה חלק מן התשתית העובדתית ומוזכר באישום השני, בו קיימת התייחסות למבקש.

לגישת המשיבה, לא ניתן להפריד בין הרכב של המבקש לבין כלי הרכב האחרים בפרשה, כי מדובר במכלול נסיבתי אחד, כשכל הנסיבות הובילו למעשה אחד שבוצע ע"י המבקש יחד עם אחרים.

המשיבה הסבירה כי בסוף ההליך תעתור לחילוט רכב זה, כחלק מהעונש, ולכן העילות לתפיסה ולהחזקת הרכב הנ היותו ראיה במשפט, בו טרם החלו הוכחות, ועל מנת לאפשר חילוטו בתום ההליך, בהיותו רכב ששימש לביצוע עבירה. נטען כי שווי הרכב אינו זעום ולכן יש להותירו תפוס עד לתום ההליכים.

דין והכרעה:

3. לשוטר סמכות לתפוס חפץ ובלבד שהוא עומד בתנאים המפורטים בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969 (להלן: "**פסד"פ**").

4. הסמכות להחזיק בתפוס, בלא פניה לבית המשפט, הנה למשך 6 חודשים, כעולה מסעיף 35 לפסד"פ (ניתן לעיין גם בבש"פ 8467/17 **עודד מליניאק נ' מדינת ישראל**).

5. סעיף 34 לפסד"פ מאפשר פניה לבית המשפט בבקשה לבחון אם עדיין מתקיימות נסיבות המצדיקות המשך החזקת התפוס ע"י המשיבה.

6. בהתאם להלכה הפסוקה, על בית המשפט לבחון אם קיימת חלופה שבכוחה להשיג את תכלית התפיסה בדרך שפגיעתה בזכות הקניין פחותה, מידתית ואינה עולה על הנדרש (בש"פ 5550/08 **חי שמעון נ' מדינת ישראל**; בש"פ 7715/97 **חג'ג' נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1792/99 **אלי גאלי נ' מדינת ישראל**; בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**).

7. כתב האישום בתיק זה הוגש נגד חמישה נאשמים, ובו המבקש מכונה: "הנאשם 2" או "אנס". למבקש יוחסו אישומים 2 ו-3 לכתב האישום.

באישום השני יוחסו למבקש כמבצע בצוותא עבירות של החזקת מכשירי פריצה, היזק לרכוש במזיד, גניבת בקר, התעללות בבעלי חיים והובלת בעלי חיים ברכב.

בהתאם לעובדות האישום השני, בתאריך 23.10.17 בלילה, הנאשמים (ביניהם המבקש) תאמו ביניהם לגנוב כבשים מג'ת כשהמבקש, אנס, יכין את הכסף. בזמן התיאום, המבקש היה, בין השאר, על כביש הסרגל, כדי לקדם את מטרת הקשר.

בלילה שבין 24.10.17 - 23.10.17 נסעו שלושה מבין הנאשמים - היתם, עבד ורשאד - לדיר כבשים שבין בקה אל גרביה לבין ג'ת, התפרצו לדיר, הוציאו 18 כבשים, התאכזרו אליהן ע"י הכנסת 15 כבשים לרכב מ.ר. 2663235, חלקן לבג' וחלקן לחלק האחורי של הרכב, ועזבו את המקום.
עמוד 2

המבקש-אנס והנאשמים אחדים והיתם, נדברו להפגש בתחנת דלק בכניסה לאום אל פחם, היתם ביקש מאנס (המבקש) כי יביא את הכסף.

היתם מסר כי רוצה לחזור להעמסה נוספת ושיביא היום "שלושים ראש". הוא אמר ש"דפק 20 כבשים" והציע לאחמד לחזור איתו להעמסה נוספת.

היתם, עבד ורשאד נתפסו לאחר מרדף, כשהכבשים "ספוגות זעה, פועות בקול, מעוכות ברכב, ללא אספקת חמצן סבירה...מסכנת חיים...". ברכב בו נסעו נמצאו נבוט עץ וכלי פריצה. עבד נשא סכין ורשאד גז מדמיע. עבד אמר לרשאד שיגיד בחקירה כי עלה עמם טרמפ.

בהמשך נתפסו המבקש-אנס והנאשם-אחמד ברכב נשוא הבקשה דנן סקודה אוקטביה מ.ר. 8800652, כשאנס נוהג ברכב מצומת אום אל פחם לכוון מחלף עירון בסמוך מאד לכניסה לכפר.

באישום השלישי יוחסה למבקש עבירה של קשירת קשר לפשע וצוין כי בלילה שבין 21.10.17 - 20.10.17 קשרו הנאשמים היתם ואנס (המבקש) קשר לבצע גניבה חקלאית בכלל ובפרט כבשים. בהידברות ביניהם אמר אנס (המבקש) להיתם כי יש אנשים עם כסף שרוצים לשלם, ומבקש ממנו להעמיס 15, הם סיכמו ביניהם על סוגים רצויים ואנס (המבקש) ביקש מהיתם שיצלם לו. הם אף מתמקחים על סכומים חלף הכבשים כאשר אנס מוכן לשלם 800 ואילו היתם אומר כי מגיע לו 4000.

8. חלקו של המבקש הנו, לכאורה, קשירת הקשר עם הנאשמים האחרים, כי הם יבצעו את הגניבה בעוד הוא עצמו יגבה את הכסף מ"אנשים שרוצים לשלם" תמורת הכבשים שיגנבו.

9. בסופו של כתב האישום צוין כי הרכב דנן שימש את המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולכן יתבקש חילוטו בתום ההליך.

10. לפי כתב האישום, הנאשם הנו מבצע בצוותא אף אם פיזית לא נכח בעת הגניבה, חלקו בעבירות היה גיוס התמורה, כך לכאורה.

ניתן להבין מכתב האישום, כי למפגש שבסעיף 5 לאישום השני, מפגש שנועד, לכאורה, לקידום מטרות הקשר, נסעו המבקש ונאשם נוסף ברכב הסקודה נשוא הבקשה שלפניי, כשהם מנהלים ממנו שיחות עם שאר הנאשמים בפרשה. ככל שכך יוכח, הרי שלכאורה עשה המבקש שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות.

עם זאת, כתב האישום נוסח באופן מעורפל בנקודה זו. בסעיף 5 לאישום השני נרשם כי תואם מפגש בכניסה לכפר ובסעיף 9 לאישום השני נרשם כי המבקש נתפס ברכב כשהוא "נוהג מצומת אום אל פאחם לכוון מחלף עירון בסמוך מאד לכניסה לכפר". למעט סוגיית המיקום ותפיסת הרכב (בנסיעה לכוון הכניסה לכפר מקום בו תואם המפגש), לא בוצע בכתב האישום קישור עובדתי ברור, מבחינת זמנים, שיחות או יעד נסיעה, בין נסיעת המבקש ברכב לבין המפגש, או בין פעולות אחרות שביצע המבקש בכתב האישום לבין הרכב. בשל השלב הדיוני, הצדדים

בחרו שלא להציג ראיות לכאן או לכאן.

שוב, ניתן להסיק את הקישור מעובדות כתב האישום באופן משתמע ולכך מתחברת הצהרת המשיבה בשולי כתב האישום ביחס לשימוש שעשה המבקש ברכב לשם ביצוע העבירות.

11. התיק העיקרי נדון בפניי, הכרעה ביחס לקשר בין המבקש לעבירות דן ובין הרכב לעבירות דן, תנתן בתום ההליך לאחר שמיעת ראיות. בשלב דיוני מוקדם זה, טרם נחשפתי לתשתית הראייתית המחזקת עמדת מי מהצדדים לבקשה. הצדדים הפנו לשם כך לכתב האישום.

כבר עתה, מכתב האישום, ניתן להסיק, לכאורה, כי הרכב דן שימש לביצוע עבירה, אך מהות השימוש שנעשה בו אינו מוגדר היטב בגוף כתב האישום.

בנסיבות אלה, קיימת עילה לתפיסת הרכב כדי לאפשר חילוטו.

12. בגין אותו נימוק ושעה שהמשיבה ציינה בגוף כתב האישום כי בדעתה לעתור לחילוט הרכב בתום ההליך המשפטי, הרי שקיימת עילה להמשיך החזקת הרכב בידי המשיבה על מנת לאפשר חילוטו בתום ההליך.

13. המשיבה טענה כי הרכב הנו ראייה במשפט, וכי זו עילה להמשיך החזקתו. דא עקא, שאף אם היתה זו עילה לתפיסת הרכב בראשית החקירה, הרי שעם סיום החקירה והגשת כתב האישום, אין עוד צורך בהמשך החזקת הרכב כראיה במשפט. נהיר כי לא תדרש הצגת הרכב בפני בית המשפט. משכך, אינני רואה בעילת תפיסה זו בסיס להמשיך החזקת הרכב בידי המשיבה.

14. ב"כ המבקש טען לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש, שמצבו הכלכלי בכי רע ולכן קיים קושי בהפקדת כסף כתנאי לשחרור הרכב, אשת המבקש בהריון מתקדם וזקוקה לרכב לשם נסיעה לבדיקות רפואיות. המבקש במעצר בית מלא בבית אחותו המתגוררת בשכונה רחוקה ללא תחבורה ציבורית.

15. ב"כ המבקש טען כי שווי הרכב הנו 60,000 ₪, המשיבה לא טענה אחרת (לעניין סבירות גובה סכום ההפקדה בקשר עם שווי הרכב ניתן לעיין בבש"פ 5550/08 **חי שמעון נ' מדינת ישראל**).

16. הנני ערה לכך שהמשיבה לא ציינה בכתב האישום כי בדעתה לעתור לחילוט רכב המאזדה 323 מ.ר. 2663235, אף שהשימוש שנעשה בו, לכאורה, לשם ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, הנו בעל חומרה ובעל היקף משמעותי יותר מזה שנעשה ברכב נשוא הבקשה דן שדווקא כן צוין בכתב האישום. טענת אפליה לא נטענה ולכן אותיר זאת בצריך עיון.

17. הנה כי כן, ניצבת לפניי עילה יחידה להמשיך החזקת הרכב בידי המשיבה, שהנה הכוונה לחלט את הרכב בתום

ההליך, בהיותו, כך לכאורה, רכב ששימש לביצוע עבירה.

אין מחלוקת כי הרכב משמש את המבקש ואשתו, והנני ערה לנטען בדבר מצבו הכלכלי של המבקש.

לאחר שמיעה ושקילה נחה דעתי כי ניתן, בנסיבות דנן, להסתפק בחלופת תפיסה, שתאזן נכונה בין עילת התפיסה, לבין זכות הקניין של בעל הרכב, שהנה זכות יסוד, וזכות החפות העומדת למבקש אשר טרם הוכרע דינו.

בהקשר זה, ובפרט לעניין הטלת תנאי בדבר הפקדה כספית, לרבות גובה ההפקדה, נתתי דעתי להיבטים השונים העולים מסעיף 10, 15 ו-16 להחלטה זו, המשליכים על סיכויי החילוט בתום ההליך ועל מידתיות הפגיעה בזכותו הקניינית של בעל הרכב.

באיזון בין השיקולים האמורים, ישוחרר התפוס, רכב מסוג סקודה אוקטביה מ.ר 8800652, בתנאים המגבילים הבאים:

- א. איסור ביצוע דיספוזיציה ברכב.
- ב. הטלת עיקול על הרכב במשרד הרישוי לטובת מדינת ישראל.
- ג. המבקש יפקיד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט, לשם הבטחת קיום התנאים.
- ד. תחתם ערבות עצמית ע"י המבקש בסך 50,000 ₪ להבטחת קיום התנאים.

המזכירות תשלח החלטתי לב"כ הצדדים באמצעות פקסימיליה.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.